

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015296
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015296.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti odsúdenému Y. E., nar. XX.X.XXXX v M., naposledy bytom W., Z. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 25. marca 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. januára 2020, sp. zn. 1Pp/243/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora, zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. januára 2020, sp. zn. 1Pp/243/2019, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por., § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa odsúdený Y. E., podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/13/2019 zo dňa 25.01.2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/6/2018 zo dňa 19.07.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/6/2018 zo dňa 15.04.2019. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 18 mesiacov, s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Tr. zákona ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Tr. zákona ustanovil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť v neprospech odsúdeného do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia. Prokurátor ďalej uviedol, že dôvodom jeho sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie. Poukázal na to, že z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vyplýva, že resocializačná prognóza u menovaného je menej priaznivá, pretože riziko sociálneho zlyhania po prepustení z výkonu trestu je stredné. Rizikovými oblasťami sú čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, závislosť na alkohole, agresivita pod vplyvom alkoholu, súdom nariadené ochranné liečenie protialkoholické a mentálna subnorma. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie a neodporúča sa podmienene prepustenie. Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol pred nástupom výkonu trestu opakovane súdne trestaný, a to 2-krát pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr.zák., pričom druhý zo skutkov spáchal v čase plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia pre trestný čin násilného charakteru. Podľa názoru prokurátora prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného a predovšetkým sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami. Odsúdenému v minulosti bola daná šanca preukázať schopnosť viesť riadny život, avšak túto možnosť

nevyužil a počas nej sa dopustil závažného trestného činu. Zo zmyslu inštitútu podmienenečného prepustenia vyplýva, že podmienenečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienenečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Vzhľadom na uvedené podľa názoru prokurátora u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín, spisová značka 1Pp/243/2019 zo dňa 9.1.2020 zrušil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienenečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienenečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienenečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu

trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia odôvodnil záver o splnení zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nasledovne:

„Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, s pripojeným hodnotením rizika sociálneho zlyhania, so skráteným výpisom klienta, s odpisom registra trestov a tiež s pripojenými rozhodnutiami súdov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) a taktiež boli u odsúdeného splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona, dôvodný.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uložených a nariadených trestov odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na povahu spáchanej trestnej činnosti a na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uložených a postupne nariadených trestov odňatia slobody. V oboch prípadoch bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu. Aplikujúc ustanovenie § 66 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a ustanovenie § 66 odsek 3 Trestného zákona, môže byť odsúdený podmiennečne prepustený po vykonaní súčtu polovic uložených a nariadených trestov odňatia slobody, t.j. po vykonaní 6 mesiacov v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 0T/13/2019 zo dňa 25.01.2019, právoplatným dňa 25.01.2019 a po vykonaní 4 mesiacov v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/6/2018 zo dňa 19.07.2018, právoplatným dňa 18.09.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/6/2018 zo dňa 15.04.2019, právoplatným dňa 15.04.2019. Nakoľko odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody už od 25.01.2019, táto podmienka (vykonanie trestov celkovo v rozsahu 10 mesiacov) je v čase rozhodovania súdu jednoznačne splnená.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka tiež javí ako splnená, pričom súd vychádzal najmä zo skutočností vyplývajúcich z hodnotenia ústavu. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, o ktorého správnosti súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že správanie a vystupovanie voči personálu je na požadovanej úrovni, jeho správanie je komunikatívne, jednoduché, formálne podriadivé a slušné. Odsúdený si osvojil interné predpisy, doteraz nedošlo k ich porušeniam. Príkazy a nariadenia personálu rešpektuje a plní. V kolektíve odsúdených je jeho správanie komunikatívne a nekonfliktné. Konfliktné situácie nevyvoláva a snaží sa im vyhýbať, pričom ich postupne vníma a posudzuje objektívnejšie. Svoje osobné veci si udržiava v primeranom poriadku a čistote, zásady

osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava. Svoju trestnú činnosť priznáva, má k nej čiastočne kritický postoj. Súdom nariadené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou doteraz neabsolvoval. Do pracovného procesu nebol zaradený pre nedostatok vhodnej práce v ústave. Do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa aktívne zapája, pričom vykonáva rôzne práce v sektore i mimo neho. Za zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného bol aj disciplinárne odmenený. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje na spoločne organizovaných aktivitách v sektore a občas aj na celoustavných aktivitách. Vo svojom voľnom čase sa venuje sledovaniu televízie, počúvaniu rozhlasu, čítaniu časopisov a kníh (využíva možnosti ústavnej knižnice), lúšteniu osemsmeroviek, hraniu šachu a nepravidelne sa zúčastňuje na bohoslužbách. Disciplinárny trest odsúdený nevykazuje. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že odsúdený svojim správaním, plnením si svojich povinností i zaujatými postojmi preukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Súd považuje za splnenú aj tretiu z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedenie riadny život, pričom súd opätovne vychádzal zo skutočností a zistení vyplývajúcich z hodnotenia ústavu. Dôvodné očakávanie vedenia riadneho života je v danom prípade podľa názoru súdu dané najmä správaním a vystupovaním odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody (odsúdený sa dlhodobo správa na požadovanej úrovni, dodržiava normy vzťahujúce sa na výkon trestu odňatia slobody, plní pokyny a nariadenia príslušníkov, vo vzťahu k iným odsúdeným je nekonfliktný, konfliktným situáciám sa vyhýba), ale tiež zaujatými postojmi (napr. účasť na aktivitách ústavu, ktoré majú podporiť pozitívny vývoj a resocializáciu osobnosti odsúdeného) a snahou odsúdeného o nápravu rodinných vzťahov. Zároveň skutočnosť, že odsúdený nie je vo výkone trestu odňatia slobody pasívny a zúčastňuje sa rôznych aktivít organizovaných v ústave svedčia o tom, že odsúdený má záujem sa nesocializovať a pracovať na zmene svojej osobnosti k lepšiemu. Hoci z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený zastáva čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, z ďalšieho správania odsúdeného je zrejmé, že odsúdený si uvedomuje neprijateľnosť správania, za ktoré bol odsúdený, uvedomuje si následky svojho protiprávneho konania a tiež dôležitosť rodinných vzťahov, o ktorých urovnanie prejavil snahu (z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený kontaktoval brata - poškodeného v prípade stíhaných trestných činov - a to za účelom riešenia vzájomných konfliktov, avšak jeho snaha zatiaľ zostáva bez reakcie zo strany brata). Zároveň sa odsúdený vyjadril, že má záujem odstáť sa od brata do vzdialenosti, aby nedochádzalo ku stretom a ďalším konfliktom medzi ním a bratom. Týmto tak odsúdený prejavil záujem viesť riadny život, nedostať sa do konfliktu s bratom a nespáchať ďalšiu trestnú činnosť. A práve z konania a vyjadrení odsúdeného súd vyvodzuje záver, že u odsúdeného je dôvodné predpokladať, že tento si uvedomil svoje pochybenie a má snahu o nápravu svojej osoby, ako aj rodinných vzťahov. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody spočiatku udržiaval kontakt s manželkou a deťmi formou korešpondencie, v súčasnosti udržiava kontakt len s dcérou, ktorá ho najmä telefonicky informuje o ďalších rodinných príslušníkoch. Tento vzťah je hodnotený ako dobrý a podporujúci. Podľa názoru súdu je tento rodinný vzťah dôležitý pre riadne začlenenie sa odsúdeného do spoločnosti po výkone trestu odňatia slobody. Súd prihliadol na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň prihliadol na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, pričom podľa odpisu registra trestov odsúdený bol súdne trestaný iba dvakrát, a to pre spáchanie trestných činov, za ktoré aktuálne trest odňatia slobody vykonáva. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol.

Samotnú skutočnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody bez svojho pričinenia neabsolvoval ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, nemožno pričítať na ťarchu odsúdeného.

Súd ďalej uvádza, že sa nestotožňuje so závermi resocializačnej prognózy. Nestotožňuje sa so záverom, že by mal byť odsúdenému pričítaný negatívny bod (a tým aj dosiahnutá nepriaznivejšia resocializačná prognóza) za kritérium pohlavia a tiež za kritérium dosiahnutého vzdelania. Súd považuje za nesprávne pričítať odsúdenému na ťarchu odsúdeného také kritérium, ktoré odsúdený nemá ani len najmenšiu možnosť ovplyvniť. Zároveň súd nepovažuje za správne tvrdenie, že keď je odsúdený mužského pohlavia je u neho zvýšené riziko recidívy. Čo sa týka dosiahnutého vzdelania u odsúdeného (za ktoré odsúdený tiež dostal negatívny bod), tak súd je toho názoru, že nie všetci majú rovnaké podmienky, možnosti a predpoklady na to, aby dosiahli čo najvyššie vzdelanie, a preto nemožno stupeň dosiahnutého vzdelania hodnotiť udelením negatívneho bodu. S poukazom na uvedené súd uvádza, že k

resocializačnej prognóze pristupoval tak, že zohľadnil iba tie kritéria, ktoré je v možnostiach odsúdeného svojim konaním ovplyvniť.“

Podľa názoru krajského súdu v tejto časti odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd dal všetky odpovede na otázky, ktoré sú rozhodné z hľadiska posúdenia splnenia zákonných podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného, ako aj odpovede na otázky nastolené v dôvodoch sťažnosti prokurátora, pričom argumentácia okresného súdu nielenže má úplnú oporu v obsahu spisového materiálu, ale dáva jasné a zrozumiteľné odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti.

Nad rámec vyššie uvedených správnych úvah okresného súdu, ktoré majú úplný skutkový podklad vo výsledkoch vykonaného dokazovania, považuje krajský súd poukázať na to, že záver ústavu o čiastočne kritickom postoji odsúdeného k trestnej činnosti nie je možné preskúmať pre absenciu konkrétnych argumentov. Z obsahu hodnotenia odsúdeného však vyplýva, že odsúdený nevyvoláva konfliktné situácie, snaží sa im vyhýbať, dokonca ich postupne vníma a posudzuje objektívnejšie. S poukazom na poznatky o príčinách trestnej činnosti odsúdeného, ktorými nepochybne boli konfliktné vzťahy s bratom, už uvedený, ústavom zistený a konštatovaný posun v prístupe odsúdeného ku konfliktným situáciám, vedie k odôvodnenému záveru, že požadované výchovné pôsobenie trestu odňatia slobody na odsúdeného prináša želané ovocie. O uvedení si príčin trestnej činnosti a skutočnej snahe po náprave svedčí aj ústavom zistený a kontrolovaný pokus odsúdeného nadviazať kontakt a riešiť konflikt s bratom, ktorý pokus (žiaľ) bez zavinenia odsúdeného zostal bez odozvy.

Pokiaľ ide o ústavom konštatovaný čiastočne kritický postoj odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že odsúdený po spáchaní trestnej činnosti v druhom prípade v zrýchlenom konaní pokorne prijal trest, uložený mu trestným rozkazom, bez využitia práva popierať vinu, čo tiež nepriamo svedčí o uvedení si nesprávnosti svojho konania. Preto podľa názoru krajského súdu aj tieto skutočnosti podporne odôvodňujú správnosť záveru okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie.

S poukazom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, s poukazom na doterajšie poznatky o jeho osobe a s poukazom na okolnosti spáchania trestnej činnosti, podľa názoru krajského súdu okresným súdom uložené obmedzenia a povinnosti v rámci probačného dohľadu sú spôsobilé eliminovať rizikové faktory života odsúdeného, ktoré by mohli vzniknúť najmä v dôsledku požívania alkoholu a ktoré rizikové faktory mali rozhodný podiel na spáchaní jeho trestnej činnosti. Práve možnosť kontroly dodržiavania uložených povinností a obmedzení umožní priebežnú kontrolu správania sa odsúdeného na slobode, ktorá kontrola by absentovala po úplnom vykonaní trestu odňatia slobody v krátkej budúcnosti. Preto podľa názoru krajského súdu v prípade tohto odsúdeného z hľadiska dovŕšenia výchovného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. na miske váh prevažuje možnosť kontroly odsúdeného počas uloženej skúšobnej doby nad výchovným pôsobením na odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody počas zostávajúcej pomerne krátkej doby doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.